

РЕШЕНИЕ

№ 5584

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110146080 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Предявен е иск от Ц. Ц. И., ЕГН ***** срещу Л. Р. Живков, ЕГН ***** с правна квалификация чл. 127а, ал. 2 от СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД.

Ищцата поддържа, че с ответника са родители на детето Елея Л.ова Живкова, ЕГН ***** . С Решение № 419513/23.05.2018г., постановено по гр.д. № 73361/2017г. по описа на СРС, 80 състав, е утвърдено споразумение между страните, с което родителските права спрямо детето Елея са предоставени за упражняване на майката, определено е местоживеенето на детето при майката, на бащата е определен режим на лични отношения с детето, както и дължимата от последния месечна издръжка. Излага твърдения, че разговаряла с ответника да даде съгласие детето им Елея да пътува до Република Гърция или Египет с майка си, но той не дал съгласие детето да пътува извън Република България, като не аргументирал отказа си. След фактическата раздяла на страните ответникът спорадично проявявал желание да контактува с детето, като отказвал да предостави декларация за съгласие за пътуване на детето зад граница и съгласие за издаване на паспорт. Моли съда да замести съгласието на ответника за пътуване на детето извън територията на Република България,

придружавано от майката Ц. Ц. И. или упълномощено от нея лице, без ограничение на броя и продължителността на пътуванията, във време, което не съвпада с режима на лични отношения на бащата с детето, считано от влизане в сила на решението, за срок от 10 години, както и за заместване съгласието на ответника за издаване на паспорт на детето по реда на ЗБЛД. Претендира разноски.

Ответникът в предоставения от съда едномесечен преклузивен срок по чл. 131 ГПК е депозирал отговор на исковата молба. Оспорва същата като неоснователна и недоказана. Сочи, че намеренията на майката са да се установи заедно с детето извън територията на Република България. Моли на процесуалния му представител – адвокат П., да бъде присъдено възнаграждение по чл. 38 ЗА.

Съдът, като прецени относимите доказателства и доводи, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните са родители на детето Елеа Л.ова Живкова, ЕГН *****. С решение на СРС, 80 състав от 23.05.2018г., влязло в сила на 23.05.2018г., е утвърдено постигнатото между страните споразумение по чл. 127, ал. 1 СК, като родителските права спрямо общото им дете Елеа са предоставени за упражняване на майката, при която е определено и местоживеенето на детето, определен е режим на лични отношения на бащата с детето, както и дължимата от последния месечна издръжка.

С Решение № 284036/30.11.2017г. на СРС, 117 състав, влязло в сила на 01.06.2018г., е издадена заповед за защита, като Л. Р. Живков е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Ц. Ц. И. и детето им Елеа, родена на 11.02.2014г., като му е забранено да се доближава на по – малко от 100 метра от тях – с изключение на/в съдебни и полицейски сгради, както и в дните и часовете, определени му от съд за лични контакти с детето, за срок от 12 месеца, считано от 30.11.2017г.

От представената и приета по делото служебна бележка, издадена от директора на 134 СУ „Димчо Дебелянов“, се установява, че детето Елеа посещава посоченото учебно заведение, считано от 2020/2021г. до настоящия момент.

С оглед изискванията на чл. 15 ЗЗДт, по делото са изготвени социални доклади от ДСП – Слатина и ДСП - Младост. От проведеното социално

проучване е видно, че в хода на проведения с Л. Живков разговор същият заявява, че сключеното споразумение не се спазва. Той споделя, че „откакто през 2019г. има нова партньорка, майката за месец и половина е отчуждила детето от него“. По неговите данни, майката е ограничила контактите му с детето, като последно през месец септември 2021г. е бил с детето в рамките на един уикенд. Бащата споделя също, че не желае да нарушава ритъма на детето и за това към момента не го търси. Споделя, че „ги е оставил с майката на спокойствие, като дори към момента не знае къде живеят“. Бащата споделя, че не е съгласен по повод настоящото дело с искането от страна на майката за заместващо съгласие за пътуване на детето в чужбина. Споделя, че това не само, че би нарушило сключеното споразумение, но според него тя иска да получи такова разрешение, за да смени трайно местопребиваването на детето в друга страна. Бащата споделя също, че през месец август 2022г. майката му изпратила съобщение, че желае с детето да пътуват на културен туризъм до Гърция и Турция, като той ѝ съобщил, че не ѝ отказва, но желае да подобрят отношенията си. По данни на бащата, към момента с майката нямат комуникация помежду си. Споделя, че към настоящия момент няма контакт с детето. Майката съобщава, че сключеното споразумение не се спазва. Бащата рядко поддържал контакт с дъщеря си, не я е търсил, а напоследък съвсем е изгубил интерес към детето. Майката споделя, че дъщеря ѝ се чувства потисната от факта, че не може да пътува със съучениците си в чужбина. Елеа е ученичка в 132 СУ „Димчо Дебелянов“ – еврейско училище. От училището ежегодно се предлагат програми за посещения в Израел. Елеа изразява желание да пътува в чужбина. Майката има приятели в Гърция и желае през лятото да заведе детето на почивка. Желанието ѝ е с детето спокойно да пътуват на културен туризъм до Гърция и Турция. Детето е отглеждано в семейна среда от неговата майка. Между майката и детето съществува силна емоционална връзка.

От показанията на св. Ася Ангелова Меленику се установява, че ответникът чрез имейли не давал разрешение за пътуване на детето извън страната. Ищцата чрез имейл молела ответника да посетят с детето Гърция, в друг имейл го молела да посетят Египет и Алпите, като чрез имейл ответникът отказвал. В единия имейл пишело, че взаимоотношенията им не са хубави и няма да ѝ предостави такова разрешение. Елеа е на 9 години и учи в еврейското училище. Учи два чужди езика – еврейски и английски. Елеа има

огромно желание да посети специално Израел, иска да види музеите в Израел. Много деца споделят с нея как ще излязат извън страната с родителите си и тя не се чувства добре от това, чувства се възпрепятствана. От една година ответникът не е вземал детето при себе си. Не се интересува от нея. В имейли казвал, че иска да се откаже от нея. Детето е много тъжно и не се чувства добре от това, че не се вижда с баща си.

Съдът кредитира показанията на св. Меленику като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Видно от показанията на св. Йонета П. Х., през септември 2021г. детето било заедно с баща си на детската площадка зад блока. Детето казало, че ще учи в СОУ Димчо Дебелянов, но баба му искала да учи в Австрия.

Съдът кредитира показанията на св. Х. в посочената част, като не кредитира същите относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях. Съдът намира обаче, че от показанията на св. Х. не се установяват конкретни факти от предмета на доказване, тъй като, видно от заявеното от нея, за последно е видяла детето през септември 2021г., а ищцата не е виждала от седем години.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 127а СК спорът между родителите за пътувания на детето им в чужбина се решава от съда по настоящ адрес на детето. При разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл.127а от СК.

За да е допустимо настоящото производство, е необходимо между родителите на детето да е налице разногласие по спорния въпрос или такова съгласие да не може да се получи от родителя.

В настоящия случай се установи, че няма комуникация между родителите на детето Елеа, както и че връзката между бащата и детето е прекъсната. Видно от лично заявеното от ответника в хода на социалното проучване, майката му изпратила съобщение през месец август 2022г., че желае с детето да пътуват на културен туризъм до Гърция и Турция, като той

й съобщил, че не ѝ отказва, но желае да подобрят отношенията си. Ответникът „ѝ е оставил с майката на спокойствие, като дори към момента не знае къде живеят“. Съдът намира, че с това свое поведение ответникът е изразил отказ да даде необходимото съгласие за пътуване на детето извън страната. Отказът на бащата да предостави съгласието си за пътуване на детето извън страната, както и за издаване на международен паспорт, се установява и от показанията на св. Ася Ангелова Меленику, която лично е възприела писмена комуникация между страните чрез имейли и заявленият отказ от страна на ответника да даде необходимото съгласие. Поради противопоставянето на ответника, Елеа е била възпрепятствана да пътува заедно със своята майка до Гърция, Турция, Египет. Установи се, че детето е ученичка в 134 СУ „Димчо Дебелянов“, учи еврейски и английски език, като споделяло, че има огромно желание да посети специално Израел, където да види музеите. В исковата молба е обективизирано искане за постановяване на решение, заместващо съгласието на бащата за пътуване на детето извън страната в чужбина, като не са конкретизирани държавите, за които се иска заместващото съгласие. Доколкото настоящото производство е спорна съдебна администрация, съдът намира, че следва да определи конкретните държави за пътуванията на детето, като се съобрази преди всичко неговия интерес. По делото се установи, че майката е искала разрешение от бащата за пътуване на детето в Гърция, Турция, Египет, като детето е споделило желанието си да посети специално Израел. Съдът намира, че в конкретния случай в интерес на детето е да пътува извън територията на Република България, да придобива впечатления и от другите държави, като по този начин се разширява неговия мироглед, а пътуванията ще му се отразят благоприятно на възпитанието и развитието като цяло. Съгласно чл. 35, ал. 1, изр. 1 от Конституцията на Република България „всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели“, като според чл. 35, ал. 1, изр. 2 КРБ „това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани“. Правото на свободно движение в рамките на държавите - членки на Европейския съюз е гарантирано и от чл. 3, § 2 от Договора за Европейски съюз. Съдът не намира основания за ограничаване правото на детето да напуска страната. Съгласно ТР 1/2016г. на ОСГК на ВКС от 03.07.2017г., решението на съда следва да е в

съответствие с най – добрия интерес на детето, с участието на детето, при зачитане на неговото мнение и с оглед специфичните му нужди. Когато родител се противопоставя на пътуването на детето в чужбина, съдът трябва да подложи на преценка действителните мотиви на този родител и дали те са свързани с интересите на детето или произтичат от нагласите му към другия родител или от конфликти между двамата. От доказателствената съвкупност се обосновава изводът, че причината за непредоставяне на необходимото съгласие на бащата за пътувания на детето в чужбина е в резултат на влошените взаимоотношения с майката, т.е. отказът на бащата да даде необходимото съгласие за пътуване на Елеа извън страната е продиктуван единствено от личното му и субективно негативно отношение към майката. Изложеното безспорно не е в интерес на детето. Не се установява възможност за поставяне на детето в риск, както и не се доказват твърденията на бащата относно намерението на майката да се установи трайно заедно с детето в друга държава. Ищцата е трудово ангажирана в България, Елеа посещава 134 СУ „Димчо Дебелянов“ и не са налице каквито и да било данни за намерение на майката за промяна на местоживеенето ѝ и това на детето. Напротив, от доказателствата по делото, в частност показанията на св. Меленику, се обосновава изводът, че намеренията на ищцата за пътувания извън страната заедно с Елеа са единствено с цел туризъм и почивка. Това се подкрепя и от лично заявеното от ответника при социалното проучване, че майката е искала от него разрешение за пътуване на Елеа до Гърция и Турция с цел туризъм. В хода на устните състезания ищцата е заявила, че искането ѝ за заместващо съгласие за пътуване на детето вместо за срок от 10 години, както е посочено в исковата молба, да бъде постановено същото да бъде за срок до навършване на пълнолетие на детето. Към настоящия момент Елеа е на 9 – годишна възраст. Съдът намира, че исканият срок е прекомерно дълъг, като не следва съгласието на бащата да бъде изначално заместено, в подкрепа на което и горепосоченото Тълкувателно решение. Безспорно отказът на бащата за даване на декларация - съгласие не следва да оказва влияние върху неговото правилно физическо и психическо израстване и възможността да добива нови знания и впечатления, поради което съдът намира, че исканото заместващо съгласие на бащата следва да бъде дадено за срок от пет години. Предвид обстоятелството, че към настоящия момент са налице военни конфликти и размирици в Израел, въпреки огромното желание на Елеа да посети

посочената държава, съдът намира, че на този етап същото не е в интерес на детето, тъй като се поставят в риск здравето и живота му. Поради изложеното, следва да бъде дадено исканото разрешение за издаване на международен паспорт на детето, както и за пътуване на детето извън страната до всички държави – членки на Европейския съюз, Република Турция, Египет, придружавано от своята майка Ц. Ц. И., ЕГН ***** или упълномощено от нея лице, без ограничение на броя и продължителността на пътуванията, по време, несъвпадащо с определения режим на лични отношения на бащата с детето, считано от влизане в сила на решението, за срок от 5 /пет/ години.

По разноските:

Искане за присъждане на разноси е направено от двете страни по делото. Разноси съдът не следва да присъжда, същите остават за сметка на всяка от страните такива, каквито са направени, тъй като производството представлява такова на спорна съдебна администрация, имащо охранителен за интересите на детето характер, независимо изхода на спора /Определение № 385/25.08.2015 г. по ч. гр. д. № 3423/2015 г. на ВКС - I Г.О./. Предвид това, искането на всяка от страните за присъждане на разноси следва да бъде оставено без уважение.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА, на основание чл. 127а СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, **СЪГЛАСИЕТО** на бащата **Л. Р. Живков**, ЕГН *****, за издаване на международен паспорт на детето **Елеа Л.ова Живкова**, ЕГН ***** по реда на ЗБЛД, както и **за пътувания** на детето **Елеа Л.ова Живкова**, ЕГН *****, извън територията на Република България до всички държави – членки на Европейския съюз, Република Турция, Египет, придружавано от своята майка Ц. Ц. И., ЕГН ***** или упълномощено от нея лице, без ограничение на броя и продължителността на пътуванията, по време, несъвпадащо с определения режим на лични отношения на бащата с детето, за срок от 5 /пет/ години, считано от влизане в сила на решението.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ц. Ц. И., ЕГН ***** за

присъждане на разноси, като неоснователно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Л. Р. Живков, ЕГН ***** за присъждане на разноси, като неоснователно.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните /чл. 7, ал. 2 от ГПК/.

Съдия при Софийски районен съд: _____